

Μετράμε πληγές

Τα δεινά της επένδυσης έχουν αρχίσει πριν ακόμα να μπουν οι μπουλντόζες. Μόνο αρνητικές επιπτώσεις βλέπουμε και τα χειρότερα είναι μπροστά μας. Το μητροπολιτικό ιατρείο Ελληνικού ξεριζώνεται χωρίς να είναι έτοιμος άλλος χώρος (φυσικά και όλη αυτή η κατάσταση έχει μειώσει την κοινωνική προσφορά του). Μια σειρά από δημοτικές εγκαταστάσεις καθώς και άλλοι φορείς αναγκάστηκαν να μετεγκατασταθούν ή να κλείσουν. Οι αθλητικές εγκαταστάσεις στον Άγιο Κοσμά έχουν αφηθεί στη μοίρα τους. Είναι χαρακτηριστικές οι εικόνες με τον πρωταθλητή γυμναστικής Πετρούνια να κρατάει μια λεκάνη για να μαζέψει τα νερά που στάζουν από την οροφή. Ο σταθμός μεταφόρτωσης σκουπιδιών ήρθε κυριολεκτικά μέσα στη μούρη μας (σε κατοικημένη περιοχή δίπλα στο νεκροταφείο Αργυρούπολης). Τα σχέδια για αναβάθμιση του ΚΥΤ είναι πιο κοντά από ποτέ ενώ έχει ανοίξει πάλι η συζήτηση για αυτοκινητόδρομο στον Υμηττό

Ο χώρος ρημάζει

Να γίνει κάτι ρε παιδάκι μου, να αξιοποιηθεί το πρώην αεροδρόμιο έλεγαν ορισμένοι. Αν δεν μπορεί το δημόσιο ας το πάρει ιδιώτης, συνέχιζαν. Χορτάσαμε αξιοποίηση. Διαδοχικές κυβερνήσεις τους χαρίζουν τα πάντα και εργάζονται σκληρά για να διευκολύνουν τους επενδυτές αλλά τα αρπαχτικά θέλουν ακόμα περισσότερες χάρες, να γίνει όλη η επένδυση με δάνεια, να φύγουν από τη μέση οι ανταγωνιστές, να γίνουν όλα τσάμπα με μηδέν ρίσκο και να τους δοξάζουμε από πάνω. Σκεφτείτε αν θέλουν τόσο χρόνο για το καζίνο πότε θα γίνουν τα πρώτα έργα πρασίνου; Το μεγαλύτερο ποσοστό θα συνεχίσει να ρημάζει άγνωστο για πόσες δεκαετίες ακόμα.

Τα μεγάλα λόγια ξεφουσκώνουν

Θυμάστε τα ανέκδοτα; Το μεγαλύτερο πάρκο στην Ευρώπη, 10 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας; Η επένδυση που θα επηρεάσει το ΑΕΠ της χώρας; Τι έχει μείνει από όλα αυτά; Όλη η συζήτηση είναι γύρω από ένα καζίνο. Αλήθεια υπάρχει κανείς που μπορεί να τα επαναλάβει σήμερα χωρίς να τον πάρουν με τις

ντομάτες; Ας βγει ένας, Ας βγει ο Αδωνις, ας βγει ο Πορτοσάλτε πόσες θα είναι οι νέες θέσεις εργασίας τα επόμενα δέκα χρόνια. Κανένας δε θα γελάσει, μόνο οργή θα προκαλέσουν

Το κακό ξεκινάει από την ιδιωτικοποίηση

Αυτή η έκταση χαρίστηκε στο Λάτση. Θα μένει στο μεγαλύτερο ποσοστό αναξιοποίητη. Θα είναι πάντα ένα σύνολο από πρότζεκτ που θα προχωρούν όταν κι αν αυτός το θελήσει. Πρέπει να αρνηθούμε συνολικά την ιδιωτικοποίηση, να ακυρωθεί, να απαιτήσουμε αυτός ο χώρος να επιστρέψει στο δημόσιο. Να αναδείξουμε τις πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων που συνέβαλαν σε αυτό το έγκλημα. Ναι πρέπει να αναδεικνύουμε όλες τις επιμέρους επιπτώσεις, τίποτα όμως δεν μπορεί να διεκδικηθεί αν δεν χτυπηθεί το κακό στη ρίζα του. Τα πολιτικά συμπεράσματα βγαίνουν μόνο όταν ενώνουμε τα κομμάτια του παζλ.

Υπάρχει άλλη πρόταση

Δε φτάνει φυσικά το πρώην αεροδρόμιο να ξαναγίνει δημόσιο. Πρέπει να ξεκινήσουν οι εργασίες για τη διαμόρφωση ενός μεγάλου πάρκου υψηλού πρασίνου. Αυτό έχει ανάγκη όλο το λεκανοπέδιο. Αυτό μπορεί να αλλάξει την ποιότητα ζωής στην πόλη να αυξήσει ριζικά την αναλογία πρασίνου. Έχουμε ανάγκη από ένα πάρκο ανοιχτό, προσβάσιμο και ελεύθερο, χωρίς κάγκελα και επιχειρηματική δραστηριότητα.

Το πράσινο προτεραιότητα

Το πράσινο δεν είναι η μοναδική λαϊκή ανάγκη. Το Ελληνικό όμως δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως ένα τεράστιο οικόπεδο, ως η εύκολη λύση όταν ψάχνουμε χώρο. Η πόλη έχει άχρηστη δόμηση, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε αυτό. Όταν συζητάμε για ένα νέο σχολείο, ένα νέο γήπεδο, ένα νέο νοσοκομείο πρέπει να ψάχνουμε τέτοιες λύσεις, γιατί είναι σίγουρο ότι υπάρχουν. Μόνο αυτή η λογική μπορεί να δώσει ανθρώπινο χαρακτήρα στην πόλη κάποια στιγμή. Πρέπει να σκεφτόμαστε για το Ελληνικό σαν να είναι ήδη δάσος. Δεν μπορούμε να ζητάμε να επιστρέψουν εκεί τα σκουπίδια, δεν μπορούμε να ζητάμε να γίνει εκεί νεκροταφείο. Διευκολύνουμε έτσι το έργο των επενδυτών γιατί μεταφέρουμε την κουβέντα στο δικό τους γήπεδο, αποδεχόμαστε το έγκλημα και παρακαλάμε για λίγες χάρες. Δεν είναι ρεαλισμός αυτός, κάνουμε τον επενδυτή να νιώθει κυρίαρχος του παιχνιδιού, τίποτα δε θα δώσει στο τέλος.

Πράσινο, στέγη, ελεύθεροι χώροι

Να δώσουμε ένα συνολικό όραμα, να προσπαθήσουμε να συνδεθούν τα διαφορετικά κινήματα για τις βασικές ανάγκες των από κάτω. Η στέγη για τους πρόσφυγες, οι εξώσεις και ο ρόλος του airbnb, τα τραπεζοκαθίσματα στα πεζοδρόμια, οι κλειστές παραλίες όλα είναι πλευρές που πρέπει να δούμε και να ενώσουμε με κοινά κριτήρια. Γιατί φυσικά δεν μπορούμε να ζητάμε πάρκο στο ελληνικό και να αδιαφορούμε για τα κλειστά πεζοδρόμια και τους άστεγους στο δρόμο.